Faber, Aegidius: Speculum Exemplorum
Straßburg: Drucker des Iordanus <de Quedlinburgo>, 1. März 1490 Seite 120

viliora ⁊ despecta vestim̄ta h̄ret Hic ipe ar
seni⁹ totū tp̄s vite sue sedēs ad op⁹ manuuȝ
pannū habebat ī sinu ꝓpt lacrimas q̄ ob de
sideriū vite etne crebro currebāt ex oculis
suis

XLVII

Dicebat aūt abbas daniel ꝺ codē Arse/
nio q₂ cū opareť sportas ex palmarū folijs
mittebat aquā ī peluim vt infunderenť pal
me. Et cū feteret brumosa aq̄ odore nec ꝑ/
mittebat vt aliā aquā mutarēt. sȝ suꝑ illā fe
tidā aliā addebat aquā vt sꝑ feteret. Inter/
rogabāt āt eū frēs dicētes Cur nō ꝑmittis
pr̄ vt aq̄ muteť sȝ pessimo fetore tota cellu/
la tua repleť. Rn̄dēs āt senior ait Qm̄ ꝓ thi
miamate ⁊ muscata ⁊ alijs diuerſ q̇b₉ in se/
culi ꝯuersatōe sine ītermissiōe fruebar opꝫ
me nūc dū in h̄ corpe sū sustinere istiusmo/
di fetorē ꝓ suauissimo odore vt ī die iudicij
ꝺ illo gehēne inenarrabili fetore liberet me
dn̄s. vt n̄ cū illo diuite q̇ epulabať ī isto mū
do deliciose ⁊ splēdide ꝯdēneť aīa mea.

XLVIII

Tp̄e q̇dā cū sancto machario q̇dā frater
vuā detulissȝ ipe q̇ ſm caritatē nō q̄ sua sūt:
sȝ q̄ alteri⁹ cogitaret ad aliū frēm detulit eā
q̇ infirmior videbať. Tūc infirm⁹ gr̄as egit
dō ꝓ fris officio ⁊ suscepit eā. Sȝ ⁊ ipe ni/
hilomin⁹ pl⁹ ꝺ ꝓximo q̄ȝ de semetipo cogi/
tans ad aliū eā ꝑtulit infirmū frēm ⁊ ille ite
rū ad aliū. ⁊ sic cū ꝑ oēs cellolas q̄ lōge a se/
metipis erāt ꝑ heremū dispse vua illa circū
lata essȝ ignorātib₉ eis q̇s eā ꝓus misissȝ ad
vltimū ipi deferť q̇ eā miserat. Gratulatus
aūt sanct⁹ machari⁹ ꝙ tantā videret ī fratri
bus ꝯtinentiā tantāq; charitatē. ad acriora
semetipm spūalis vite extēdit exercicia

XLIX

Quodā tp̄e nocte ī specie mōachi demō
ad ostiū cellule scti machari pulsauerat di
cens. Surge abba machari ⁊ eam⁹ ad col
lectā vbi frēs ad vigilias ꝯgregant. Sȝ ille
gr̄a dei replet⁹ falli nō potuit. ītellexit enim
diaboli fallaciā: ⁊ ait O mēdax ⁊ ꝟitatꝭ ini/
mice. q̇d tibi ꝯsortij. q̇d tibi societatꝭ est cuȝ
collecta ⁊ ꝯgregatōe sctōꝝ. At ille ait. Latȝ
ġ te machari ꝙ sine nob̄ nulla collecta agiť
nulla ꝯgregatio monachoꝝ. Ueni tu deni
q; ⁊ videbis ibi oꝑa nr̄a. Dixit āt machari⁹
Impet tibi dn̄s demon īmūde. Et cōuer/
sus ad orōem petijt a dn̄o vt sibi on̄deret si
h̄ veꝝ esset qđ gl'iatus est demon. Abijt ġ ad
collectā vbi a frib₉ vigilie celebrabanť ⁊ ite
rum ī orōe dn̄m depc̄abať vt ei ꝟitatē verbi
h⁹ on̄deret. Et ecce vidit ꝑ totā ecc̄iam q̄si ꝑ
uulos q̇sdam pueros ethyopes nigros dis
currere huc atq; illuc ⁊ velut volitādo de/
ferri. Discurrētes āt illi ethyopes pueri sin
gulis q̇busq; fratrib₉ ī orōe positꝭ atq; psal/
lentib₉ illudebāt. ⁊ si cui ꝺ eis oculos duo/
bus digitꝭ cōpssissent statim dormitabat. si
cui ꝟo ī os emersissent digitū oscitare eū fa
ciebāt. Itē p⁹ psalmū cū ad orādū se ꝓiecis/
sent frēs ꝑcurrebāt iteꝝ singl'os. ⁊ an̄ aliū q̇
dem iacentē in orōne q̄si ī mulieꝝ spēm ꝟte
banť. an̄ aliū q̄si edificātes aut apportantes
aliq̇d aut diuersa q̄q; agētes apparebāt. Et
q̄cūq; demōes q̄si ludētes formassent. hec
orātes illi ī cordis sui cogitatōe ꝟsabāt. Ab
aliq̄ntis tn̄ frib₉ vbi aliq̇d hoꝝ cepissent q̄si
violēter repulsi p̄cipitati deijciebanť. ita vt
nec stare an̄ eos aut transire auderēt. Alijs
etiā iuxta ceruices ⁊ dorsa ludebāt. Hec cū
vidisset sctūs machari⁹ ġuit ingemuit ⁊ la/
crimas ꝓfundēs ad dn̄m dixit. Respice do
mine ⁊ ne sileas neq; mitigerꝭ de⁹. sȝ exurge
⁊ dispgant inimici tui. ⁊ fugiant a facie tua.
qm̄ aīa nr̄a repleť illusionib₉. Post orōnem
aūt examināde ꝟitatꝭ gr̄a seorsum euocatis
singul' q̇busq; fratrib₉ an̄ q̇rūȝ faciē viderat
demones diuerso habitu ⁊ varijs imagini
bus ludētes req̇rit ab eis si ī orōne vl' edifi
candi cogitatōes habuerit. vl' iter agēdi vl'
alia diuersa q̄ vnicuiq; ꝑ demōes imagina
ri viderat Et singuli eoꝝ ita ꝯfitebāť in cor
de suo fuisse cogitatōes sic ille arguebat Et
tūc ꝟe intellectū est ꝙ oēs male ⁊ suꝑflue ac
vane cogitatōes q̄ vel psallētib₉ vl' somnio
rū aut orōnū tp̄e vnusq̇sq; ī corde ꝯcepit il/
lusione ⁊ instinctu demonū fiāt. Nā ab his
q̇ omni custodia seruāt ī timore ⁊ amore dī
cor suū. illi tenebrosi ethiopes ⁊ hec̄q̄s īmit
tunt cogitatōes repelluntur Christo em̄ mēs
ꝯiuncta ⁊ p̄cipue in tp̄e orationis intēta ni
hil malum. nihilq; superfluū recipit ⁊c̄.

L

Quidā frater īpugnabať a spū blasphe/
mie ⁊ erubescebat dicere. Et vbicūq; audis
set magnos senes ꝑgebat ad eos vt illis de
clararet. ⁊ cū ꝑuenisset mox verecundabať
Cū ġ frequēter ab abbatē poemenē veniret
vidit eū senex cogitatōes habentē. ⁊ sic dic̄
ei. Ecce frequēter venis ad me hn̄s cogita
tiones. ⁊ sic iteꝝ remeas tristis tecū illas re
portās. Dic ġ mihi fili q̇d habes. At ille ait

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0120
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG